

De moeder het water

Ik ging naar moeder om haar terug te zien.
Ik zag een vreemde vrouw. Haar blik was wijd en
leeg, als keek zij naar de verre overzijde
van een water, niet naar mij. Ik dacht, misschien

– toen ik daar stond op het gazon, pilsje gedronken
in de kantine van ‘t verpleegtehuis, de tijd
ging langzaam in die godvergeten eenzaamheid –
misschien zou ‘t goed zijn als nu Psalmen klonken.

Het was mijn moeder, het lijfje dat daar roer-
loos stond in ‘t gras, alleen haar dunne haren
bewogen nog een beetje in de wind, als voer

zij over stille waatren naar een oneindig daar en
later, haar God. Er is geen God, maar ik bezwoer
Hem zijn belofte na te komen, haar te bewaren.

Rutger Kopland (b. 1934)

The mother the water

I went to Mother to see her once again.
I saw a stranger there. Her glance was wide
and empty, as though it was not at me she looked
but across a waterway. I thought perhaps

– as I stood there on the lawn, after a beer
downed in the nursing-home canteen, and time
moved slowly through that godforsaken void –
it would be good if now some hymns were heard.

It was my mother, that tiny body stood
unmoving in the grass, a few thin hairs
wafting a little in the wind, as though

she were sailing across still waters into space,
to her God. There is no God, but I adjured
Him then to keep His promise, keep her safe.

*translated from the Dutch
by James Brockway*

from “Memories of the Unknown” by Rutger Kopland, published by Harvill. Reprinted by permission of The Random House Group Ltd, Van Oorschot and the author

Poems for...one world

www.poemsfor.org

This project is
supported
by the
Baring Foundation

